

Titel: Udrag fra Var Biskop Mynster et »Sandhedsvidne«, et af »de rette Sandhedsvidner« - er dette Sandhed?

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bms-kom-shoot-bms-46.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Desuden fremkaldte Biskop Martensens Udnævnelse Angreb ... af en ganske anden Art :**

Nyheden om udnævnelsen af Martensen (123,5) til Sjællands biskop vakte protester, ikke mindst fra den nationalliberale opposition, der støttede prof. H.N. Clausen som kandidat. Martensen, der selv var født i Flensborg, havde desuden fået ry for at være tysksindet, ja, for at være en overløber, hvilket hos mange vakte forargelse. Se fx *Dagbladet*, nr. 90, den 19. april 1854, hvor det bl.a. hedder: »At Hr. Martensen med feberagtig Uro maatte ønske snarest mulig at slippe bort fra en videnskabelig Rolle, hvis bedrageriske Fatamorganaskin især den Kierkegaardske Polemik forlængst saa bidende havde blottet, var iøvrigt forklarligt nok, og vi skulle [skal] ikke misunde 'Overhyrden' i vort Fædreland hans saaledes opnaaede nye Ærværdighed mere, end enten hans kielske Doktorhat eller hans hele berlinske Svøb. Den Snak, at Hr. Martensen burde foretrækkes til Biskop, 'fordi han ikke bekymrede sig om Politik', maatte snart forstumme; det viste sig, at han havde mere end nok af politisk Interesse, men, vel at mærke, hans Interesse har viist sig i en borneert Tjenstiver for Magten. Havde han kun i Slesvig agiteret i dansk Retning, istedetfor at han der saa usømmelig agiterede i tydsk Retning imod vor Nationalitet; havde han ikke allerede tidligere med en hos en Geistlig saa mærkelig Mangel paa Selvbeherskelse slaaet sig til Ridder paa dem af sine Landsmænd, der grebe Roret under Tydsklands Overfald, og som idetmindste forsøgte at holde noget igjen i det Indre, medens den ærede Herre selv dengang ikke rørte en Finger eller foretog nogen Omreisen; havde han endelig ikke i en Aand, hvis Sømmelighed for en 'Sjælesørger' turde være meget tvivlsom, idelig panegyriseret det illegale Indbrud, hvormed de nuværende Magthavere og deres Hjælpere for to Aar siden saa snedig overfaldt den samme Danmarks Riges Grundlov, som Rigsdagsmændene endnu 'for Guds Aasyn' maae love at ville holde – da var Professor Martensen ikke heller bleven det nuværende Ministeriums Yndling. Men derfor vil al Rhetorik, alle Blomster, al kirkelig Salve og Salvelse ikke heller bringe en Plet til at forsvinde fra ham, der fra sine liberalere Tilløb allerede var bleven en obskurantistisk-preussisk Theolog, den Plet, som uudslettelig hviler paa hver den, der er bleven – en Overløber fra sit Folk. Naar det nuværende Ministerium tilsidst falder sammen i Gruus, da vil dog den nye 'Overhyrde' indtil sin Død som en enkelt kneisende Ruin, som et sørgeligt Monument om det mest utaalelige tydske Tryk, der i den nyere Tid nogensinde har hvilet over vort Fædreland, vedblive at spille en tragisk Figur.« I *Dagbladet*, nr. 91, den 20. april 1854, har en anonym forf., der kalder sig 'x', indrykket »En Bemærkning«, der lyder: »Hr. Redakteur! I Deres Gaarsartikel om Sjællands Bispestol findes følgende Sætning: 'Naar det nuværende Ministerium tilsidst falder sammen i Gruus, da vil den nye Overhyrde (Martensen) indtil sin Død som en enkelt kneisende Ruin vedblive at spille en tragisk Figur'. – Jeg antager, at *Monrads* forestaaende Afsættelse ikke var Dem bekjendt, da De nedskrev disse Linier, thi ellers vilde De neppe have stillet den Ørsted'ske Biskop et saa gunstigt Horoskop. Hr. *Martensen* er ifølge sin senere Færd og fremfor Alt ifølge de med hans Udnævnelse forbundne Omstændigheder ikke mindre end Hr. Monrad en *politisk* Biskop, og ved at statuere et i de constitutionelle Annaler uhørt Exempel paa at skjære geistlige og verdslige Embedsmænd over een Kam har Cultusministeren uigenkaldelig paatrykt det af ham for Martensen usurperede [tilranede] Episkopat [bisperembede] Præget af et Provisorium. Den somnambule [søvnngængeragtige] Olding har ikke bemærket den for hans Protegé odiøse Commentar, som indeholdes i en Collegas samtidige Afsættelse; han har ikke betænkt, at *Monrads* Afsættelse er en Opfordring til den nye Cultusminister om at kassere Martensens Udnævnelse. Gak du hen og gør ligesaa.« En redaktionel artikel (skrevet af J.M.L. Hjort) i *Ugeskrift for den evangeliske Kirke i Danmark*, nr. 17, den 21. april 1854, bd. 3, s. 263, roser imidlertid valget af Martensen til biskop, men i *Dagbladet*, nr. 94, den 24. april 1854, tilintetgøres denne ros. Se også fx *Fædrelandet*, nr. 90, den 19. april, og nr. 94, den 24. april 1854; og *Lolland-Falsters Stifts Tidende*, nr. 68, den 19. april 1854 (»Cabinettet og Bispevalget«). Der gik nu o. syv uger, inden Martensen den 5. juni 1854, der var 2. pinsedag, blev indviet og indsat i sit embede.

I trykt udgave: Bind 14 side 125 linje 60